

ning være tilstrækkeligt. Dernæst har jeg tilladt mig at stille et Vædringsforslag til § 15, som gaar ud paa, at Tallet „10“ i fjerde Linie forandres til „2“. Det er Minimum af Bødestrafpen, nemlig 10 Kr., som jeg mener er altsfor høi. Nu er der rigtig nok i Flertallets Vædringsforslag tilføjet bebidst eller grov Uagtsomhed, men det gjælder ikke alene disse Lovbestemmelser, men det gjælder alle disse urimelige Forskrifter, som man kan faae af Dyrlæger, Herredsfogder, ja maaske endog Gendarmer skulle kunne tale med her. Skal Vedkommende saa bøde 10 Kr. for en eller anden nok saa lille Forseelse? Jeg skal nævne et Exempel: En Mand har en Ko, der har Overtuberkulose, men han veed det ikke. Hvem skal afgjøre, om det er en grov Uagtsomhed eller ikke? Det skal vedkommende Domstol eller Politimester afgjøre; Manden er uskyldig, kjender ikke Forholdene, men maa dog til at bøde sine 10 Kr. En Dyrlæge anordner f. Ex., at en Dyr, som har en af disse farlige Sygdomme, ikke maa træffes ned fra det Sted, hvor den staar; det er umuligt, at Manden kan gjøre Baasen ren, hvor Dyren staar, uden Dyren kommer ned derfra, men han skal altsaa saa bøde sine 10 Kr., fordi Dyrlægerne eller Veterinærpolitiet har givet en saa urimelig Forskrift. Naar man kjender Noget til disse Forhold, veed man, at selv om de fleste af dem kun ville foreskrive fornuftige Forholdsregler, vil der paa mange Steder blive foreskrevet ufornuftige Forholdsregler, ja Forholdsregler, som det er næsten umuligt at overholde. Naar der f. Ex. foreskrives, at en Mand, naar der er udbrudt en af disse smittomme Sygdomme, ikke maa lade sine Kreaturer gaa over en Vej, og han ikke har Noget hjemme at give dem at æde og ikke kan komme til sine Græs-gange, uden at de skulle over den Vej, saa maa vedkommende Eier sige: Jeg kan være saa forsigtig, som jeg vil, saa er der dog ikke Andet for mig, indtil jeg kan erhverve Andres Afgjørelse af den Sag, end at løbe den Risiko at tage den Mulkt, uagtet Forskriften er aldeles urimelig. Derfor vil jeg anbefale, at man vedtager dette Forslag og bestemmer Minimumsbøden til 2 Kr. i Stedet for 10. Det er jo desuagtet overladt til Domstolene at diktere hvilken som helst Bøde, de finde passende; men de kunne ikke gaa ned under 10 Kr., naar Lovforlaget lyder, som det gjør. — Til § 16 har jeg desuden tilladt mig at stille nogle Vædringsforslag vedrørende den Betaling, Dyrlægerne skulle have for deres Arbeide. Den er efter min Mening altsfor høi, og naar man erindrer, hvorledes det er gaaet med Epidemiloven med Hensyn til de

Summer, som Løgen faaer derefter, saa bør man være lidt varsom her. Det er ikke min Mening, at Dyrlægerne og de, der faae med denne Sag at gjøre, ikke skulle have en passende Betaling og ogsaa en virkelig Betaling for deres Arbeide, og derfor har jeg ikke villet sætte Dagpengene ned. Men naar de faae — hvad de ikke faae efter de i Loven foreslaaede Taktbestemmelser — for Odbuktionen af en Hund eller et andet mindre Dyr 2 Kr. og for Odbuktionen af et større Dyr 4 Kr. og paa en Dag kunne tjene 20 Kr. — i Stedet for som foreslaaet i Loven 30 Kr. ved at odbucere Dyr — maa det efter min Formening være fuldt ud tilstrækkeligt. — Jeg skal dernæst tillade mig meget at anbefale et Underædringsforslag til Flertallets Vædringsforslag til § 10 B. af et Mindretal i Udvalget. Det gaar ud paa, at den urimelige Bestemmelse i Flertallets Forslag under § 10 B i det Stykke, som gaar forud for det, der omhandler Tuberkulosen, skal udgaa, nemlig det Stykke, som udtaler: „Undtagelsesvis kan Politimesteren derhos, hvor Forholdenes særlige Bestaafenhed maatte anbefale det, nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, føres bort eller kommer paa anden Mands Grund eller alfar Vej, idet der dog, saavidt muligt, under fornøden Kontrol, gives Eierens funde Husdyr Udgang til hans egne Forder. Dog skal det veterinaire Sundhedsraads Betænkning indhentes, forinden saadant Forbud udstedes.“ Jeg vil meget anbefale Thinget at stemme for dette Vædringsforslag, at denne Bestemmelse gaar ud. Det er efter min Formening en aldeles urimelig Bestemmelse. Jeg skal ikke gaa videre ind derpaa, da jeg har omtalt dette. Til Slutning har jeg endnu kun een Bemærkning at gjøre, det er i Henseende til Politiet; jeg omtalte det ogsaa ved Sagens 2den Behandling i den forrige Del af denne Samling. Da blev der udtalt af den ærede Minister, at til at træffe forskellige underordnede Foranstaltninger kan Politimesteren bruge Enhver, der staar til hans Raadighed. Den ærede Minister erkjender jo der, at Politimesteren har i sin Haand at bruge Gendarmerne. Nu har det været Regel her i Thinget ved alle de Lovforslag, som omhandle Politiet, ikke at give Politiet nogen som helst Udvidelse af dets Myndighed, og da der nu her gives Politiet Ret til at gribe ind i Forhold, som det ikke tidligere havde nogen som helst Ret til, saa bør man dog være varsom dermed og ikke give et forøget Arbeide for Gendarmerne — maaske til Glæde for dem, men vistnok til stor Uleilighed og Gene for Befolkningen.